

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voortbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afsonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,075.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PUTERMAAL, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN LILLIS, Curaçao. — Oranjestad.
JUAN CAPRILES, Aruba. — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire. — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel, fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,075.

ONZE BINNENLANDSCHE POLITIEK

NA HET OVERLIJDEN VAN

Z. K. H. PRINS ALEXANDER.

II.

(Slot.)

De zaak van het Regentschap heeft dan haar beslag gekregen. Alleen willen wij hier nog opmerken, dat in het *eenig artikel* van de wet, waarbij H. M. Koningin Emma tot regentes benoemd is, de laatste woorden: *OEDURENDE HAREN WEDUWLIKEN STAAT* insgelijks door de Regeering werden toegelicht. Aan het slot van de Mem. van Toel. lezen wij toeh: „de verwijderde mogelijkheid van een later huwelijk mag bij deze wetsvoordracht evenmin als in art. 31 der Grondwet uit het oog verloren worden.— Deed dit geval zich voor, een nieuwe wet, in gelijken vorm als de thans voorgestelde tot stand gebracht, zou beslissen, of het regentschap aan Hare Majesteit de Koningin zal blijven of daarin op andere wijze worden voorzien.”

Toen de Minister, na de voorlezing van de Mem. van Toel., zijne rede voortzette, en er aan herinnerd had, dat het meer dan vier en dertig jaren geleden is, sedert de Vereenigde Kamer der Staten-Generaal werd bijeengeroepen, om eene beslissing te nemen ter voorziening in het regentschap bij de eventuele minderjarigheid van den troonsopvolger, zeide hij o. a.: „In 1850 werd, tegelijk met het wetsontwerp op het regentschap, een ander wetsontwerp betrekkelijk de voogdij voorgedragen. De toenmalige Regeering is met dit wetsontwerp toen niet gelukkig geweest. Ook thans is een wetsontwerp tot regeling der voogdij gereed gemaakt, en de voorbereiding daartoe is reeds ver gevorderd. Ook daarbij zullen de voorschriften der Grondwet door ons worden in acht genomen, zoover de omstandigheden het niet onmogelijk maken, deze naar de letter na te komen.— Blijkbaar doelde de Minister hier in de laatste zinnede op Art. 35, waarbij bepaald wordt. „Zoolang de Koning minderjarig is, staat hij onder de voogdij van eenige leden van het Koninklijk Huis, en eenige aanzienlijke Nederlanders;” immers,

na het overlijden van Z. M. onzen Geëerbiedigden Koning, zullen die leden „van het Koninklijk Huis” helaas, wel niet meer aanwezig zijn.

Met recht is er opgewezen, dat de zaak der benoeming van een regent of een regentes grootendeels, ja, bijna uitsluitend *staatszaak*, en de benoeming van voogden grootendeels een *familie-zaak* is. Wie de voogdij zullen uitoefenen? Wij hoorden de namen reeds noemen van de „aanzienlijke Nederlanders”, die in aanmerking zouden komen; maar van meer belang is het, hier een paar aantekeningen in herinnering te brengen, die Mr. J. Heemskerk Az, in zijne reeds vroeger door ons aangehaalde „Praktijk onzer Grondwet” betrekkelijk Art. 35 geschreven heeft.

In dat werk, op bladzijde 40 van het eerste deel, verklaart ons de rechtsgeleerde: „Art. 35 en 36 wijken niet alleen van art. 386 B. W., af, omdat zij de benoeming van meer dan één voogd bevelen, maar zij laten ook geene plaats voor de voogdij van den langstlevende der ouders, noch voor de bij testament opgedragen voogdij. „Eene Koningin-weduwe kan evenwel tot voogdes (met andere voogden) benoemd worden, daar art. 35, haar niet uitsluit.”

Zijn de voogden benoemd, dan komen zij, alvorens de voogdij te aanvaarden, in eene vereenigde zitting van de beide Kamers in handen van den Voorzitter den volgenden eed of belofte afleggen:

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; ik zweer (beloof) al de plichten, welke de voogdij mij oplegt, heilig te vervullen en er mij bijzonder op te zullen toelagen om den Koning gehechtheid aan de Grondwet en liefde voor zijn volk in te boezemen. Zoo waarlijk helpe mij God almachtig. (Dat belooft ik).”

Is er nu eenmaal eene wet tot stand gekomen, die het regentschap voldoende geregeld heeft, en zal ook de voogdij-questie binnenkort hare oplossing krijgen—hiermede zijn dan evenwel nog geenszins alle gevolgen van Prins Alexanders overlijden voor onze binnenlandsche politiek genoemd noch geregeld. Onderscheidene zaken van hoog gewicht, rakende zelfs de politieke levens-organen

van Nederland zijn ter sprake gekomen naar aanleiding van de behandeling der questie van troonopvolging.

Immers, op het einde der Grondwet, als niemand meer aan troonopvolging denkt, komt nog een belangrijk artikel voor den dag, dat een belangrijke rol in dat onderwerp speelt en inzonderheid in onze dagen vele gemoederen geducht zal bezighouden. Het voorlaatste art. der Grondwet, 198, zegt nl.: „*geene verandering in de Grondwet of in de erfopvolging mag gedurende een regentschap worden gemaakt.*”

’t Artikel is zoo categorisch mogelijk en verwerpt bij voorbaat eene tweeledige uitlegging. Is eenmaal een regent in functie getreden, dan is aan geen Grondwetsverandering te denken, zoolang de minderjarigheid des Konings duurt. Mocht dus het ongeluk willen, dat onze Koning spoedig overleed, dan blijft in de eerste 14 jaren de Grondwet van zelf onveranderd.

Art. 198 besprekende, zegt het *Vaderland*:

„Deze niet goed doordachte verbodsbepaling zou in de gegeven omstandigheden wel eens hoogst noodlottig kunnen werken. Men moet zich de mogelijkheid voor oogen stellen, dat wij door deze twee regels schrifts nog veertien jaren aan onze Grondwet vastgekluiserd kunnen zitten. Het denkbeeld moet ondraaglijk zijn, de Grondwet niet te kunnen veranderen, zelfs voor hen, die haar thans niet zouden willen veranderen.”

Wij kunnen, zegt de *Maasbode*, met deze verzekering van het *Vaderland* niet instemmen. Integendeel, zou iets ons eenigen troost bij het overlijden des Konings kunnen schenken, het zou de gedachte zijn, dat wij nu vooreerst van eene Grondwetsherziening zouden bevrijd blijven.

Het *Vaderland* noemt de bepaling ondoordacht. Zou dit juist geoordeeld zijn, of zou veeleer de grondwetgever door dit artikel een bewijs van goed doorzicht en ware vaderlandsliefde hebben gegeven? Is de tijd van een regentschap niet de meest ongeschikte voor een herziening van de Grondwet des lands? Mag van den eenen kant de regent medewerken, om de rechten des minderjarigen

konings te beperken, die getreden is in de volle nalatenschap zijns vaders? Mag men van de andere zijde den regent de gelegenheid openen tot kuiperijen, die onder een regentschap in onzen tijd wel niet tot schandalen zullen leiden als tot die onder de Fransche regentschappen, maar niettemin een bedenkelijk karakter kunnen hebben?

’t Is waar, 14 jaar is in onze dagen een lange tijd, want wij leven met stoom; maar is het wel nuttig, dat ook een grondwet zulk een snel leven leide? Zou het niet veeleer raadzaam zijn, dat wij ons hier althans een breidel aanlegden in onze vaak al te dolle vaart? Voor ons heeft het denkbeeld, dat de constitutie in de eerste 14 jaren niet zal gewijzigd worden, niets onverdragelijks; integendeel wij gelooven, dat men nog heel wat tijd gebruiken kan, om dit gewichtig werk behoorlijk te overwegen en voor te bereiden. En daarbij, de Koning is Goddank nog niet dood.

Men weet niet eens dat zijne ziekte eene ernstige betekenis heeft. Toch wil het *Vaderland*, dat spoedig eene afzonderlijke Grondwetsherziening, en wel die van art. 198, zal geschieden. Alle partijen, zegt zij in hare groote voorbarigheid, zonder eenig mandaat te kunnen vertoonen, „zullen in deze herziening kunnen samengaan.”

Wij gelooven, dat de regeering en de Kamers zich nog weleens zullen bedenken, alvorens met grooter snelheid, door vrees opgewekt, zulk een gewichtigen arbeid te ondernemen. Vrees is een slechte raadgeefster en verschuilt zich hier achter de voorzichtigheid, waarvan het *Vaderland* gewaagt. Men zorg voor de wetten op de voogdij en het regentschap en hebbe ook eenig vertrouwen op de goedheid van God, die ons onzen Koning spoedig ontnemen maar ook nog vele jaren laten kan.”

Ook over deze gewichtige strijd-vraag zullen wij wel doen, ons door Mr. Heemskerk Az. te laten voorlichten; zijne woorden worden van des te grooten betekenis, naarmate de schrijver van *De praktijk der Grondwet* op dit oogenblik een aanzienlijker en invloedrijker plaats heeft ingenomen. „Het komt mij bedenkelijk voor,

zegt hij op bladz. 178 van het IIe deel, de mogelijkheid van herziening gedurende een Regentschap, dat vele jaren kan duren, volstrekt uit te sluiten. Er zijn omstandigheden, waarin herziening in 's lands belang of zelfs voor 's lands behoud gebiedend noodzakelijk is. Zoo de legale weg geheel wordt afgesloten, blijft er alsdan geen ander middel dan een COUP D'ÉTAT over."

Ook de Tijd gelooft, dat deze woorden wel eene ernstige overweging verdienen. „Waarheid moge het zijn (lezen wij in dat Blad), dat voor zoover wij de toestanden op dit oogenblik kunnen beoordeelen, en voor zoover wij op redelijke gronden een voorspelling mogen wagen aangaande de toekomst, wij, wat ons zelve betreft, er niet tegen op zouden zien, de Grondwet nog een reeks van jaren onveranderd te laten. Maar ook op geheel onvoorziene en thans onmogelijk te voorziene omstandigheden moeten wij ons voorbereid houden.

Al doet alles een zeer kalme reis voorzien, toch moet het onverstandig geacht worden, de veiligheidsklep geheel af te sluiten en den sleutel weg te werpen."

Van meer dan ééne achterswaardige zijde hebben derhalve onze lezers een zeer gewichtige strijdzaak onzer binnenlandsehe politiek hooren behandelen: een kwestie, die wel is waar reeds sedert jaren ernstig besproken is geworden, maar in de jongste dagen, ten gevolge van Z. K. II. Prins Alexanders overlijden, zoozeer aan belangrijkheid en belangstelling heeft gewonnen, dat zij thans met de kwesties van Regent- en Voogdijchap in éénen adem dient genoemd te worden.

Kilbramentoe di barcoe i hortamentoe i otro sufrimentoe di pasagiersnan di „Amsterdam."

Jeramentoe di diez hende koe a scapa — historia di Pader Carrmann — su scapamentoe marwijo den boto. (New-York Times", 11 Aug.)

Diez di es pasagiers di kamer-nan, koe a scapa foi Vapor Amsterdam, koe a kibra riba barancanan di Isla Sable dia 30 di Juli, a jega foi Halifax den Grand Central Station ajera dia 10 di Augustus pa siet'or di mainta. Nan tabata: Rev. Joseph Carrmann, Sr. i Sr. Adolph Opfinger, Sr. i Sr. H. Fahrenwaldt, Sr. i Sr. Ludwig coe dos jioe i Sr. Cristian Ulder. Sr. Ludwig i familia, nan emigooenau a bin contra nan, hiba nan cas; Sr. Ulder a desparcé den tauw di hende koe tabata rondona Stacion.

E otro pasageronan a bai losjere den Occidental Hotel, na Broome-street and the Browery. Rev. Pader Carrmann, dilanti Mr. Opfinger i Mr. Fahrenwaldt a conta historia tristoe di nan pasasji na reporter di Times ajera anoche:

„Ora nos a sali foi Amsterdam di 19 di Juli," é dici, "weer tabata masjar borotar; asina el a keda cas henter biaga. Tabatien masjar hopi weer scur (mist) mas hopi koe di coestumber n'e tempoe di anja-aki. Weer tabata asina scur koe tabata imposibel pa nos haci ningun obserbacion té di dos Dia Hueebs koe nos tabata afó. Edia-af officier-nan a haci dos obserbacion. Cieloe tabata klaar, nos a para un ora i mei pa coempra piscar di un boto piscador. Despues nos a bolbe cohé camina. Pa banda di 4 or di tramer-dia, tabatien algun cos robes coe masjin i e vapor a stop un ora mas pa nan drecha kiko tabata maloe. „Dia siguiente (Dia Razon) a ma-

necé jeen di nubia, maar no tabatien niebla (danip koe ta rubi foi awa i koe ta haci scur, koe hende no por mira aleuw) henter mainta. Pa 9 or awa a coeminza cai, i u keda asina weer di awa henter dia. Banda di atardi, ora a coeminza bira scur, niebla a coeminza atrobé. Mi tabata sinta conbersa na mesa di cena den salon coe dos otro pasagero di Kamer: un di nan a stop di papia pa puntra: „Boso no a sinti e barcoe dal un cos? Ami a responde, koe mi no sinti nada, ma nos a stop nos conbersacion un momentoe, i e ora-af mi a sinti klaar com e barcoe tabata dal riba barancanan. N'e mees tem masjin a stop: nos toer a coeri bai riba dek. Niebla tabata asina dik, koe faltapoco nos no por a mira otro su cara. Na un momentoe niebla a habri un poco i nos a haja nos pegar arriba un banki di zantoe. Nan a habri portanan di boega i toer sorto di pasagiers a coeminza traha duroe pa hiza i tira na lamar e pakinan di ijzerdraad, koe tabata principal carga di e barcoe. Di repente un luz a tembra aleuw riba lamar i Cap. Lucas a bisa, koe nos a pega riba Isla Sable. Asina nos a traha henter anoche.

„Den di esai niebla a bolbe carga i nos no por a mira nada mas aleuw koe bordo di vapor. Mi ta sigurá bo, nungun hende no a bai na nan cama. Muhernan tabata jora den kamer i hombernan tabata tira carga overboord. Sa manecé pa 8 or di mainta. Eerste Oficier i matroosnan a toema un anker den un boto chikito i nan a sali pa bai n'e isla. Lamar tabata bora haltoc manera ceroc, sin embargo, prontoe nan a tira e hanker na awa i nan a bolbe na bordo. Tabata nan intencion di sigurá e hanker na tera i despues coe kapstan haza e barcoe poco-poco na tera.

„Merdia tempoe a clara i nos por a mira oende nos tabata. Na coeminzamentoe e Captain no tabata sá kiko haci. Nos a forzéle tira botonan na awa. Pasagiers di kamer-nan i tantoe muher i mucha, koe por a pak aden, a drenta e promer boto i nan a vier nos na lamar, 6 or di atardi Dia Hueebs. N'e mees tempoe nan tabata jena un boto mas. Un lamar a cohé nos boto coe un di su loramentoe i halza nos haltoc riba e bapor. Nos toer a grita: „Nos ta perdí" maar Providencia a ordena di otro manera. Nos boto a golpia contra coestija di e otro boto, koe nan tabata vier na awa, el a machuca e otro boto sin haci nos nungun danjoe. E golpi koe nos a ricibi a stoot nos un bon pida cerca e isla. Si no tabata p'e dalmientoe-af, nos boto lo mester a bira, i hopi di nos lo a haja un graf den lamar.

„Poco despues toer e botonan tabata baha den lamar coe felicidad. Nos a gana Isla Sable dia siguiente pa 5 or di atardi i nos a baha na tera den zantoe koe tabata dos pia dipi. Nos tabata terribelmente spantar, koe por tabata zantoe koe ta moef di un lugar na otro. Nos tabata papa muhá, maar nos a scapa nos bida, i nos a gradici Dios esai coe fervor. Un boto só a bira, manera bo a tende caba, i coené tres bida a perde. Tabata un desgracia koe algun hende mester a perde nan bida, i mi ta kere koe lo no a socedé asina si hombernan no tabata muchoe cansar.

Esnan koe a hoga ta un fogonero i dos otro jonkeman pasagier. Mi a haci conocir coe un di nan; é tabatien 22 anja i el traha duroe pa juda los e barcoe. Ele, meescos koe hopi otro, no a haja nada di comé foi ora e vapor a pega, i e també, meescos koe hopi otro, a bebe masjar hopi binja; esai lo a haci su cubez maloe. Si e hombernan-af no tabata na tal estadoe, ta posibel koe lo nan a salba nan bida, meescos koe toer e mucha chikitoenan; nan tabata hopi den e boto koe a bolter i toch nan toer a scapa.

„Ora nos a jega riba e isla, anto nos tabata na peliger di moeri di hamber. Tabatien 260 pasagiers koe no a poerba saloe di Dios henter tres dia, i no tabatien mas koe 18

persona riba e isla. Un dia despues koe nos a jega, nos a haja nos promé coeminda; nan a mata dos baka i nos a haja carni. E ora-af, como lamar no tabata asina borota nos a toema nos boto i nos a poerba salba algun di nos cosnan. Maar ora nos a jega bordo nos a haja koe nan a kibra toer nos bahulnan habri i nan a horta toer cos di balor koe nan por a carga. Tabatien un tantoe hende di Rasland den di e pasagero di tweede klas-nan i nan a horta toer kiko nan por a sigurá."

Pader Carrmann tabata kere, koe Gobierno Ingles tabata haci masjar maloe di no pone un linja di telefoon of di telegraaf riba Isla Sable na comunicacion coe tera firme. Al menos, é dici, e Gobierno-af mester a furni vuurpijl pa siribei di salba bida [Life saving service]. E promer boto for di Stacion di salba-bida a sali pa bai n'e barcoe pegá, ora e botonan tabata jega na tera caba. I ainda mees pa doena e poco judanza-af un homber bieuw i zwak tabata obligá di camina un distancia largoe pa bai na stacion di haci senja. Pader Carrmann dici, k'é no ta kere Captain di „Amsterdam" mester ta huzgá muchoe duroe pasobra é tabata asina aleuw foi su koers den un weer asina. Captain di vapor di lighthuis a biséle koe, pa motiboe di trocamentoe di Golf Stream e anja-aki hopi bé barcoenan ai-banda ta hiba hopi mijl foi nan koers. El a nombra pa egeupel un vapor koe, despues di un weer di niebla, a hajéle 40 mijl foi su koers.

Pasagero di kamer-nan a sali foi Halifax coe camina di heroe Dia Biene anja-aki pa bini aki. Pader Carrmann to bolbe pa Luisville, Ky. awé mees. El a moenstra masjar simpatia pa Mr. Ulder. Es ultimoe aki ta bida na Curacao, Bolivia. [Conk' Curacao ta keda den Bolivia, nan ta bon aleuw den Geografia of nan comocé nos masjar poco]. E ta un muzikant i é ta dirigi un orkest den di e stad-af. E no ta papia mas koe spangé i hoelandes, i probablemente lo ta duroe p'e haci nan comprendé den di e stad-aki. Mr. Ulder tabatien un dosji coe hopi cientoe dollars den un bahul i un otro bahul jeen di maziak. Toer dos bahul tabata horta di esnan koe a plunder e barcoe i é no keda sino coe algun dollar k'é tabatien den su sacoe. El a perde també un cama di biaga koe a costéle \$200 na Paris.

Mr. Opfinger ta un Agente di aseguro di bida i é ta bida na Brooklyn N. Y. Hughes Street. Ta dos luna pasá k'el a bai Hoelanda pa noticia, koe su tata tabata na moeri. Despues di a dera su tata é i su muher a coempra hopi cos i nan equipage tabata 13 bahul. „Nan a horta toer lo k'é tabata posibel" Mr. Opfinger dici „i mi muher a conoce riba cabez di un stewardess [criar muher di bordo di vapor] un sombré koe a costéle \$40. Mr. Opfinger dici també koe, un dia promé koe nan a pega, den conbersacion coe dokter di bordo é dici „koe é tabatien gana di mira Isla Sable." E Dokter a respondéle „lo nos no pasa ni sikiera cerca di é." Promé koe mi a sali foi Halifax mi tabatien e tristoe satisfaccion di bisa e dokter „k'el a hera." Asina Mr. Opfinger a caba su historia.

Mr. Fahrenwaldt tabata un ingeniero civil, koe a sali Berlin pa poerba fortuna den e tera-aki.

HET VERGAAN VAN DE „AMSTERDAM".

Een ongewone drukte en levendigheid heerschten in den vroegen morgen van Zondag 7 Aug. jl. aan het Grand Central Station van New-York. Velen wilden met eigen ooggen die mannen, vrouwen en kinderen komen zien, van wier leed en lijden zij in de laatste dagen zoo menigmaal in de New-Yorker bladen met belangstelling en deernis iets hadden vernomen, maar toch te weinig om geheel voldaan te wesen, en niet gretig van de gelegenheid hunner aankomst uit Halifax gebruik te maken, om op het gelaat

van de geredde schipbreukelingen nog de sporen van hun vroegeren doodsangst en de tegenwoordige blijdschap over hunne redding te aanschouwen.

Onder de tien kajuit-passagiers van de „Amsterdam" die op dien morgen ten 7 ure aan het station afstapten, bevond zich ook onze stadsgenoot, de heer C. Ulder. Aan particuliere bescheiden van genoemden heer hebben wij de kennisgeving te danken van de volgende bijzonderheden omtrent het gebeurde met de „Amsterdam".

Sedert ons vertrek uit IJmuiden, 10 Juli, hadden wij te kampen met harden wind, hooge zee en mist. Een paar dagen alleen was het goed weer en werd de zon voor ons zichtbaar; op 30 Juli was het weer zeer slecht, den ganschen dag regende het, en er heerschte zulk een mist, dat we elkander, op geringen afstand zelfs, niet meer konden onderscheiden. 's Avonds ging ik, tegen mijn gewoonte, vroeg naar mijn cabine; maar om half tien ongeveer werd ik door een harden schok uit mijn slaap gewekt. Ik sprong uit het bed, en nog voor dat ik geheel gekleed had, voelde ik nog twee veel heviger schokken, en begreep toen dat de boot ergens tegen aangestooten of op strand geloopt moest zijn. Op dek gekomen, vernam ik dat wij vastzaten op een zandbank, en men de machine met volle kracht achteruit liet werken. Den geheelen nacht en den dag daaropvolgende hebben wij allen gewerkt om de lading overboord te werpen, ten einde het schip vlot te krijgen. Maar des namiddags om vijf uren, toen de boot reeds vijf voet water inhield, gaf kapitein Lucas bevel, om de passagiers in de reddingsbooten naar te laten. De zee ging soms bergen hoog, en toch moesten wij 13 mijlen ver in zulk een zee naar land zien te roeien. Uitgeput en doodmoed hingen me de armen langs het lijf, en ik kan u niet schrijven, wat ik al gedurende dien nacht en, na onze aankomst op Sable Island, acht dagen lang geleden heb.....

Uit de New-Yorker Times vernemen wij, dat de „Amsterdam" later door eenige teruggekeerde passagiers ze klasse bijna leeg geplunderd werd, en onderscheidene kajuit-passagiers op die wijze zeer veel, ja, sommigen, waaronder ook de heer C. U., letterlijk alles bij die schipbreuk verloren hebben. Met dankbare vriendschap kunnen wij hier verder vermelden, dat een Curacaonaar, die na zulk een smartvolle beproeving meer dan behoefte moest gevoelen aan hulp en troost, beide te New-York gevonden heeft bij Curacaonaars. Aan de Heeren Joseph Henricus, E. Jesurun en Judah de Lima worden hier openlijk voor hun edele menschen- en broederlijke dank en hulde gebracht van al hunne landgenooten op Curacao!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red „D" lijn zullen van Curacao naar New-York vertrekken: 4 en 15 September — zij worden uit New-York hier verwacht: 3 September.

De Redactie van den Amigo heeft het gewichtige stuk betreffende een Droogdok op Curacao, dat haar gisteren werd toegezonden namens den H. E. G. Heer Gouverneur dezer Kolonie, ontvangen en dankbaar aangevaard.

— De observatie-quarantaine van 24 uren voor schepen, komende van Fransche havens in Europa, is opgeheven.

— Alle vaartuigen, komende van Italië, Cuba, Pto. Rico en Viquez zullen in de Caracas-baai aan een quarantaine worden onderworpen van veertien dagen, met inbegrip van de reis.

— Aan den Heer J. B. Schotborgh, ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op Bonaire, is op zijn verzoek, met ingang van 1° September a. k., een ontslag als zoodanig verleend, onder

dankbetrefting voor de door hem in
betrekking aan het Gou-
vernement bewezen diensten.

De bij de brigade maréchaus-
sers in deze Kolonie gedetacheerde
militairen: W. C. A. Paardenkooper
en M. Rotzschke naar het Garnizoen
teruggezonden.

De personen van Alexander Ro-
bertus, zich noemende Alexander
Winkler, en August Francisco, zich
noemende Hofman, zijn benoemd tot
maréchaussées 3e klasse bij de bri-
gade in deze Kolonie.

Gisteren morgen was een sol-
daat van het garnizoen alhier van
plan, te gaan deserteeren. Nog bij-
tijds is men den deserteur op het
spoor kunnen gekomen, en werd hij
in het Kolenhok van de stoomboot
Alpin ontlekt en door den kapitein
uitgeleverd.

De Curacasche Courant wor-
de niet ongeduldig, wanneer wij in
ons nummer van heden nog niet
protesteren tegen of met de rouw-
moedige bekenenis voor den dag
komen van die stijfhoofdigheid en
calische schaanste, waar zij ons ver-
leden week [22 Aug.] van beschul-
digen heeft. Immers nu de verde-
deling van hare zaak geschiedt door
de Achtbare Lodge de VERGENOEGING,
in het Oosten van Curacao, en de
C. C. zelf erkent dat die verde-
deling „aan goede en waardige han-
den is toevertrouwd,” dienen wij
wel met ons antwoord te wachten,
tot het oogenblik, dat genoemde Lo-
ge haar laatste woord van protest
zal gesproken hebben: een protest, on-
derden vorm van „Eenige beschon-
dingen omtrent de Encycliek van
Paus Leo XIII.” waarvan het einde
evenwel nog niet is te voorzien.
Vandaar onze bede aan de C. C.,
om een weinig getuld met ons te
oefenen. etc.

NEDERLAND.

DE NISERO-QUAESTIE.

Om de Nisero-zaak wel te begrijpen,
moet men haar geschiedenis kennen, die
wij in een paar woorden willen medede-
len. Tongkoe Innam Moeda, radja van
Tenom, behoorde oorspronkelijk niet tot
de meest verbitterde tegenstanders. Bij
het bezoek aan Atjeh van den gouverneur-
generaal Van Lansberghe, in het begin van
1877, was hij een der weinige hoeloeba-
ngs der onderhoorigheden, die bij zijne
excellentie te Kotta-Radja hun opwachting
wilden maken. Die gunstige gezind-
heid zou, wij houden ons hiervan overtuigd,
nog bestaan, indien wij van onze zijde aan
Innam Moeda geen aanleiding tot ontvre-
emding hadden gegeven door de maatregelen,
die nog in het begin van het vorige
jaar ten opzichte van den peperhandel op
de Westkust van Atjeh, alwaar ook Te-
nom gelegen is, door ons genomen zijn.
Want dat het geen roofzucht alleen was,
die Innam Moeda bezielde, blijkt daáruit,
dat zijn eischen voor de vrijlating van de
bemanning der Nisero niet alleen van gel-
delijke aard waren, maar hoofdzakelijk ten
behoef hadden, van de suprematie der in zijn
og nimmer te vertrouwen Nederlanders
verloft te worden. De gevangenneming van
de bemanning der Nisero blijft, natuurlijk,
ook o. i. een daad, die in strijd is met
alle regelen van het volkenrecht. Maar
och achten wij het gewenscht, de oorza-
ken die daad zoo nauwkeurig mogelijk na
te gaan, vooral omdat daaruit veel kan
worden geleerd, dat ons in de toekomst
aan te pas komen.

Eindelijk zijn wij niet gelukkig geweest
in onze stappen tot bevrijding van de be-
manning der Nisero. Toen minnelijke po-
ningen daartoe niet meer schenen te baten,
namen wij onze toevlucht tot geweld, d. i.
tot een expeditie. Onderhandelingen met
Innam Moeda, vorderen in den regel
niet meer dan eischen bijna altijd veel tijd,
vooral wanneer de tegenpartij zich bewust
is van zijn macht. Als men dit bedacht
had, zou men niet zoo haastig zijn geweest
het doen optreden van militaire macht,
meer daar men wel kan nagaan dat
daardoor zeer waarschijnlijk het doel niet
worden bereikt. Men had niet eer-
st met geweld moeten optreden dan nadat
de pogingen tot bevrijding der opvaren-
den van de Nisero langs anderen weg mis-
sagen waren.

Van het oogenblik af dat men meende
dat het woord aan de militaire macht te moe-
ten laten, had men echter geen halve maat-

regelen moeten nemen, zooals men gedaan
heeft, waardoor men de zaak niet alleen
geen stap voeruit, maar wel verscheiden
schreden achteruit gebracht heeft. De ge-
vangenen toch zijn te goed bewaard en bo-
vendien te gemakkelijk dieper landwaarts in
te vervoeren, dan dat wij ooit zouden kun-
nen hopen, hen door onze soldaten te doen
bevrijden, indien onze tegenstander dit niet
wil. Een zoo groot mogelijke militaire
maritieme macht had dadelijk na de lan-
ding te Tenom der radja den eisch tot uit-
levering der gevangenen moeten stellen,
met bedreiging van geheele verwoesting van
zijn land, als aan dien eisch niet voldaan
werd. Ware Innam Moeda dan nog hals-
tarrig gebleven, en had men derhalve ge-
meend tot geweldadige maatregelen te moe-
ten overgaan, dan hadden wij in Tenom
niets overleind moeten laten, en zelfs alle
aanplantingen, vooral die van peper, ge-
heel moeten vernietigen; in één woord, aan
Tenom voorbeeldige tuchtiging moeten toe-
dienen.

Is waar, wij hadden dan de kans ge-
loopen, dat de gevangenen vermoord wor-
den, maar afgescheiden van de omstandig-
heid, dat het leven dezer lieden afhanke-
lijk blijft van den wil van een inlandschen
despoot, gelooven wij niet dat de radja van
Tenom spoedig tot zoo iets zal overgaan,
omdat hij wel weet dat hij daardoor zijn
laatsten troef uitspeelt.

Daarentegen zou door een energiek op-
treeden de mogelijkheid zijn ontstaan, dat
de radja, hetzij uit eigen beweging, hetzij
op aandrang zijner onderhoorigheden, tot de
loslating der gevangenen overging. Hoe het
zij, de Nisero-zaak blijft altijd een netelige
quaestie. Mochten echter de onderhande-
lingen, of de pogingen, laatste door Toe-
koe Oenan in het werk gesteld, niet tot
een bevredigend resultaat leiden, dan ho-
pen wij dat de indische Regeering op zulk
een krachtige wijze zal optreden, dat aan
de overige radjas der onderhoorigheden voor
immer de lust benomen zal worden om
zich aan zee- of Strandroof schuldig te maken.

OOST-INDIË.

Het Bat. Hbl. deelt de bijzonder-
heden mede van zijn Correspondent
in Atjeh, omtrent de hinderlaag
waarin nu eens een bende Atjehers
en niet onze troepen gevallen zijn:

In den nacht van 10 op 11 dezer
is een bende van p. m. zestig Atje-
hers in een door ons gelegde hin-
derlaag gelopen tusschen Ketapan-
Doewa en Kotta Radja.

Zij zijn tot op een vijftig pas ge-
komen en toen is een snelvuur ge-
geven; de verliezen zijn echter on-
bekend, alleen zijn twee geweren,
een lans en een tasch met patro-
nen gevonden.

Men vermoedt echter, dat hun ver-
liezen vrij belangrijk zijn.

Het is toch in den oorlog om doo-
den of buiten gevecht stellen te doen;
indien er dus niet zeer velen van
de 60 Atjehers gevallen zijn, zou 't
enkel bewijzen dat de onzen zeer
slecht schieten, daar de vijand tot
op 50 pas genaderd was. Er was
tijd om behoorlijk te mikken.

Aan een particulier schrijven is
voorts het volgende ontleend. In
het tweede kwartaal zijn in Atjeh
21 man gesneuveld en 8 officieren,
benevens 100 onder-officieren en man-
schappen gewond. Eenig Succes is
in den laatsten tijd behaald vooral
door krijgslisten te baat te nemen.
Een welgeslaagde onderneming op
8 Juni wordt aldus beschreven door
den berichtgever aan 't N. v. d. D.
's Nachts om 4 uur rustten in alle
stilte drie colonnes uit van Anak-
Galveing, een van Gekambing en
eene ondersteuning-colonne uit Lam-
baroe.

Het doel was om de gunstige stel-
lingen, die anders gewoonlijk door
den vijand bezet waren, gedurende
de duisternis te bezetten, en zoo
noodig te veroveren, ten einde daar-
door de gelegenheid te hebben op
den passar Samagani (tusschen Le-
pong Ara en Tjot-Basatoel) eene
versterking te bouwen.

Uitmunten voorbeeld door den
étape-commandant, luitenant-kolo-
nel de Groot, had deze operatie on-
der zijn leiding plaats, en te 5 uren
waren de sterke Kampongs Lepon,
Relong, Olehoch, en later ook Lam-
baroe, door onze troepen bezet. De
kapitein Schever, die in Lepong met
zijne colonne lag, nam een zeven-
tal kleine en groote vijandelijke ver-
sterkingen, en de luitenant Vorst
wist te Oleh-oech een drietal aard-

werken in den rug te vallen en te
vernietigen. Wij hadden bij deze ge-
legenheid het verlies van een doode
en een gewonde te betreuren. Ons
doel wordt echter volkomen bereikt.
De vijand, door opzettelijk uitge-
strooide verkeerde berichten misleid,
was in grooten getalle bij Moeroe
verzameld en kon dus geen afbreuk
doen, terwijl het vuur van de ach-
tergeblevenen door onze artillerieen
infanterie voldoende kon beheerscht
worden.

Aan de nieuwe werd van 's mor-
gens 5 uur, onder den luitenant der
genie Rouveroy, ijverig gewerkt.
Zes maal reden de karren, begeleid
door dekkingstroepen, ongehinderd
heen en weer naar Anak-Galveing,
om de noodige materialen te halen,
en wat niet op de karren kon ge-
laden worden, werd door dwangar-
beiders gedragen. Des avonds om
6 uur, nadat dus de troepen twaalf
uur achtereen in stelling waren ge-
bleven, was de nieuwe benting vol-
doende voltooid om er de bezetting
in te legeren, en het was voor den
luitenant Gysberti Hodepijl, die in
deze linie reeds zoo menig helden-
feit heeft verricht, een aangename
gewaarwording, toen hij door den
opperbevelhebber, bij het hijschen
van de Nederlandsche vlag, als mi-
litaair commandant van Samagani
werd geïnstalleerd.

De volgende dagen wordt Sama-
gani wel is waar flink beschoten,
maar geholpen door de artilleriebe-
zetting, kon nu goed weerstand wor-
den geboden, en tot nu toe zijn de
transporten niet meer door den vij-
and bemoeilijkt.

DE CHOLERA.

Volgens de laatste berichten nam
de Engelsche Cholera in hevigheid
toe, en wel ter oorzake van de groote
hitte alsmede van het gebruiken van
onrijpe vruchten en slechte levens-
middelen. — Te Toulon maakte de
Cholera minderslachtoffers. — In Ita-
lië verspreidt zich de ziekte steeds
over meerdere plaatsen. — Te Genève
is zij thans heerschende; ook te Duin-
kerken heeft zich een geval voor-
gedaan.

ROME, Juli. — Lord Ripon, voor-
heen Anglicaan en Grootmeester-
Nationaal der Engelsche Vrijmetse-
larij, thans Katholiek en Onderko-
ning van Britsch-Indië, heeft het
klooster van St. Damianus te Assi-
sie aangekocht.

PARIS (tot 25 Aug.) — Inde straat
St. Jacques heeft men een fabriek
van bommen ontdekt: de lieden die
er werkten, zijn in hechtenis geno-
men.

De Kamer van Afgevaardigden
heeft de crediet-aanvraag van 38
miljoen francs voor de Tonkinsche
expeditie goedgekeurd.

COBLENTZ, 19 Aug. — Twee Fran-
sche officieren, die op last van hun
Departement van Oorlog bezig wa-
ren, een schets van de vestingwer-
ken dezer stad te maken, zijn in
hechtenis genomen. De zaak ver-
wekte hier groote opschudding.

ANGRA-PEQUEÑA. — Van offi-
ciele zijde is bevestigd, dat Dr.
Nachtigal (zie „Amigoe” N° 26. Een
Duitsche Kolonie) als gevolmachtigde
van zijne regeering, de Duitse vlag
geplant heeft op het grondgebied ten
zuiden van Congo. Duitschland heeft
het grondgebied tusschen de Oranje-
Rivier en den 25sten graad gean-
nexeerd. [New-York, 21 Aug.]

SPANJE.

Maarschalk Serrano ligt doodelijk
ziek te Biarritz, de beroemde bad-
plaats in Frankrijk. — De sprinkha-
nenplag, die Midden-Spanje geteis-
terd heeft, richtte te Ciudad Real
een schade aan van \$ 10.000.000.

— Te New-York is den 13 Aug.
een telegram aangekomen, met de
nieuwstijding dat Koning Alphonsus
van Spanje Vrijmetelaar is. Het
Vaticaan zou dit met verbazing ver-
nomen hebben. [Zeker omdat, 3
maanden geleden, het Spaansche
Hof eerder dan elk ander Europeesch
Hof — zoozeer van zijne ingeno-
menheid met de Encycliek heeft doen
blijken! Aan de Moniteur de Rome
werd den 25 April d. j. uit Madrid

naar Rome geschreven: L'Encycli-
que du Pape a trouvé un excellent
accueil non seulement dans la presse
Catholique, mais à la Cour et dans
les milieux officiels.]

HAVANA, 4 Aug. — In de afge-
loopen week zijn er 40 personen aan
de gele koorts gestorven.

CHINA.

Een Fransch garnizoen, op weg
naar Langson is vermoord geworden.
De heer Ferry heeft in de Kamer
verklaard, dat het bombardement
van Kelung geen oorlogsverklaring
aan China, maar een loutero kastij-
ding was, wegens het schenden door
China van het tractaat van Tientsin.
Later werd officieel bericht, dat Chi-
na formeel aan Frankrijk den oor-
log verklaard heeft; de Chineesche
gezant te Parijs heeft zijn paspoort
ontvangen en is naar Berlijn ver-
trokken.

Saint-Firmin, 1 Juli 1884.

Mi muy estimado Amigoe Cobi.

Mi tien hopi eos di scirbi, ma mi no tie
forza pa haci esai awor. Cobi, no spanta,
koe mi ta bisa, koe mi no tien forza pa
scirbi bo toer kiko mi tien gustoe pa contá
bo, pasobra hien liger lo mi haja toer mi
salur trobé. „¿Maar Ipi, „ asina lo be-
bisa, „ Ipi, mi Amigoe, „ bo a bisa maloe
„ auto, ai, contá mi liger, kiko a soedé? “
O Amigoe, bo no tien neode di spanta;
„ mi no a bisa bo den mi fultime carta,
koe mi a sinti mi maloe? „ Awor despus-
di a manda bo carta na post, cos a bisa
pejor. Mi no tabatien gustoe mas pa comen-
ai pa combersa, ni pa haci cualkier cos.
Doeh mi no kier a bisa nada na Maiké
na nos amigoe nobo Pierre Montagne, fo
miedoe, koe esai lo stroba nos di bar na
coenueco. Ora auto, mi a bini trobé cos
mi amigoe nan, nos a decidi di sali aces-
atardi via Portiers na un puebl chikito
no leuw foi Bordeaux, camina Monsie:
Pierre tabatien su familia. Mi a tené mi
bon, i mees mi ta kere, koe nan no a ri-
para nada di mi dispuestoe. Toch apara
mi tabata sinta na ferrocarril, ó mi a bisa
asina maloe, koe mi no por a seonde cos
mas pa nos amigoe nan. Mi curpa tabata
frio-frio, mi tabata tembla, i toer tabata
bira rondor di mi, i den di mi. Ora
Maiké tabata ripara esai, el a puntra mi:
„ ¿ Ipi, mi Amigoe, kiko bo ta falta? bo
„ ta maloe? “ mi no por seonde i mi ta-
bata bisa, koe mi tabata masjar maloe a
koe nos no por sigi nos biaga té na nos
destinacion. Mi no sá mas, es koe a so-
cede despus. Mi a tende nada, di es koe
nan tabata combersa, ni tabata mira nada
ni di camponan koe nos tabata pasa, ni di
stationnan camina nos tabata stop un mo-
mentoe. Mi ta kere, si na es momentoe,
lo nos a boela cos nos ferrocarril den laria,
koe lo mi no a sinti nada. Toch un mo-
mentoe mi a bini bij, i tabata net ora nes
a stop na Portiers. Es gritamentoe di con-
tumber Voyageurs pour Portiers descendre,
i un cos toer nobo pa mi, koe tabata doc na
masjar boroto. Changement de voiture
pour Bordeaux! un quart d'heure d'arrêt! a
lamantá mi foi mi sustoe. Ma mi no por a
moef mi curpa mas. Maiké i Pierre, koe
despus di a mira mi entemedad, a boetá
mi pa droemi riba coehintji di nos wagen,
a hizá mi foi ferrocarril. Kiko a soedé
despus, mi no sá. Ta awor, koe mi a
tende, koe nan a boetá mi den un caleza,
i koe nan a bai cos mi na Saint-Firmin,
den Posada jumar Cabai blancoe.

Conforme mi a jega ai i koe mi a so-
sega un poco, mi a haja mi sintir trobe.
Na es ora cos Doctor di Portiers tabata
bisitá mi. Ora nan a mirá mi bon, nan
a sagudi, cos un sorto di desesperacion, nan
cabez, i mi a leza den nan wowo, koe mi
tabatien cólera. Un di nan dici: „ ta cos
„ ruar, Monsieur; ta paré mi, koe aki
„ nos tien cholera Ingles, maské té awor
„ mi n'a jega di tende nada di dié ainda
„ den nos tera. “ „ Dispensá mi Monsieur, “
otro a responde, „ efectivamente nos tien
„ aki cholera nostras, pasobra... “ Mas
mi no kier a tende nada, Cobi! Pa papia
berde mi no a spanta, ma toch mi a pidi
Maiké, pa jama Sacerdote koe a bini liger
i koe a administrá mi laatste Santoe Saera-
mentoe. Ai, Cobi, ki dolor terribel, mi tabata
sinti den mi stoma i barrica! Tabata npt, koe
mi mondongos tabata kima. Toer ora mi ta-
bata warda momentoe di mi mortoe, toch
danki Dios, cos no a bai mas aleuw. Des-
pus di a sufi un seib ora largos un de-
lor terribel, mi a bisa machor. Ora doctor-
na a bolbe mirá mi, na a mira mi mas

